

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KIADÓHIVATAL.

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66. KIZÁRÓLAG NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

TELEFON 6354

A többség és a béke.

Mit akarunk mi? Azt, hogy a törvények uralma helyreálljon, és a törvények addig, míg életben vannak, szigorúan végrehajtassanak.

Ha csak addig tiszteljük a törvényt, a meddig alkalmatlanul nem lesz a hatalmi eszközök szemben, akkor megszűnik az országban minden jógalap.

Kívánjuk továbbá azt, hogy az adminisztráció minden állampolgárra egyenletes és igazságosan alkalmazassék. Az egyenlőség a modern emberi társadalom alapelve; ha ezt az elvet a közigazgatás labál tiporja, a legnagyobb súlyedésbe ránlja bele a nemzeti életet.

Kívánjuk azt is, hogy a képviselői választásoknál s a törvényhatósági és községi életben a hatóságok jogtalan beavatkozása és kényszerítő nyomása megszűnjék; mert e nélkül nincs szabadság.

Kívánjuk, hogy az államkincstár és a közszékek anyagi érdekei minden, ezektől idegen igényekkel szemben meg legyenek védve; mert e nélkül nincs politikai tisztesség.

Kívánjuk, hogy a képviselői állás összefüggésére vonatkozó törvény ne alkalmazassék oly lazan, hogy a képviselői függetlenségbe vetett bizalom ez által tönkre tessenék; mert e nélkül az országgyűléstől előbb-utóbb meg fogja vonni a nemzet minden bizalmát és tiszteletét.

Kívánalmaink nincs egyetlen pontja sem, mely egyik vagy másik párt elvi álláspontját igényeinek érvényre juttatni.

Az elvek harcra nem erőszakoskodás közt, hanem szabadon, a tiszta meggyőződés mezején kell, hogy folyjon.

Mi függetlenségi párt, a mi magas szövegeinket, alkotmányos uton, a meggyőződés tiszta fegyverrel akarjuk érvényesíteni. Obstruálunk azért, hogy a törvényeket megvédjük és a kiállhatatlanná vált visszaéléseket megtörjük, de azért, hogy hazánkat függetlenné tegyük a többség akarata ellen, sohasem obstruálunk.

Ha fontolóra veszi kívánalmainkat a többségnek az a része, a melyet nem vakít el a pártfegyver és a jogosulatlan hatalom vágya, lehetetlen, hogy alá ne írják egy-egy mindegyiket ezek közül.

Törvényisztelet, igazság, jogegyenlőség, visszaélések kiküszöbölése, ezek mind oly követelmények, melyeket minden lelkiismeretes ember magáévá tesz.

Mi báró Bánffy távozását ép azért követeljük, mert mindannak az ellenkezőjét tette, a mit lehetetlen, hogy szívében magának ne valjón minden lelkiismeretes kormánypartí ember is; ő irányította politikáját úgy, hogy a választási visszaélések és vesztegetések, azelőtt hallatlan fokra emelkedtek.

Ő mondott le küzdelem nélkül az ország egyik sarkalatos jogáról, és bünyösen hivatkozta a korona akaratára, holott ki derült, hogy kello felvilágosítással a korona azonnal elrejtette a törvénysértő irányzatot.

Ő tette rendszerré a visszaéléseket s a megbízhatatlanságot, és tette kockára a kormány tekintélyét azzal, hogy ünneplésen megégett nyilatkozatainak később ellentmondott.

Ő testesítette meg a jogsértéseket és visszaéléseket olyannyira, hogy a nemzet közzelmenének súlyedése megdöbbentő mértékűt öltött, és rohamosan terjed.

Ő áll utjában meg annak is, hogy a többség jogszerű akarata érvényesülhessen, mert ő maga ellen háborítá fel mindazokat lelkiismeretű kik a kiállhatatlanná lett sérelmeket látják; s az ő ellene indított küzdelem lehetetlenné teszi a többség akaratának békés, alkotmányos és rendez uton való megvalósíthatását.

Meg kellene mind ezt gondolni azoknak, kik a többség sorában függetlenül gondolkoznak: mit érnek és bírnak; és én meg vagyok győződve, hogy a többség táborában ezek képezik a nagy sokaságot.

Legyen ezeknek akarata, és legyen bátorsága akaratukat nyilvánítani.

Lázadjanak fel az ellen, hogy a többség érzelmeit semmibe nem veszi báró Bánffy; úgy tekint a többségre, mint egy tulajdon, melyet megkérdés nélkül elaludhat.

Minden pártnak van alkama befolylni a békétárgyalásokra, és értesülni a mozzanatokról, csak a többségnek nem.

Minden pártnak van akarata, melyet képviselői követni tartoznak, csak a többségnek nincs.

Ezek a tények nem bántják-e akkor a sok jeles embernek önértéket, a kit meggyőződése vagy körülményei, vagy talán mind a kettő abba a táborba vitt?

Eltűri-e mindvégig a többség, hogy nevében tessenék tönkre a magyar alkotmány? Csak azért, mert egyetlen ember elég makacs arra, hogy nem akar menni, bár rég tudja, hogy lehetetlenné lett rendes körülmények közt, és hogy csak úgy maradhat, ha teljesen tönkre teszi a szabadságot, a közjogot s az alkotmányt.

Nagy ideje, hogy a többség megmutassa, hogy van akarata, van elhatározása, és hogy látni tud, s érezni tud, itelni tud.

Kossuth Ferenc.

Béke nélkül.

Nincsen kimondva a szakítás, de a béke ügye rosszul áll. A Bánffy-kormány nem akar kitérni az utból s az ellenzék is készen van a harcra, mert bizony eredmények helyett formulákkal kínálgatják.

Az eredményeket, a melyeket az ellenzék mint kiküzdendő célt maga elé tűzött, teljes részletességgel és pontossággal felüli az az elabotum, a melyet ma a békebizottság egyhangulag magáévá tett.

Horváthy Nándornak ezt az elabotumát holnap adják át Széll Kálmánnak és ugyan-csak holnap közlik a disszidensek utján a kormányval.

Igen valószínű, hogy úgy Széll, mint a kormány kijelölt tagjai a válasz vétele után nyomban Bécsbe utaznak, az uralkodó tájékoztatása végett.

A békebizottság tanácskozása.

A tegnapielőtti megállapodáshoz híven az ellenzék békebizottsága ma délelőtt 11 órakor Kossuth Ferenc elnöklése mellett összegyűlékezett a képviselőház I. számú tanácskozási termében, hogy revideálja Horváthy Nándornak azt a munkálát, a mely a kormányhoz intézendő választ kell hogy kepezze.

A bizottság összes tagjai megjelentek a fontos tanácskozáson, melyen Kiss Albertet Thaly Kálmán helyettesítette.

Harmadik órai beható eszmecsere után egyhangulag elfogadták Horváthy operatúráját. Ezután nyomban felkérték Szilágyi Dezsőt, hogy jelenjék meg az értekezleten. Szilágyi készséggel tett eleget ennek a felszólításnak és miután minden megjegyzés nélkül meghallgatta a választat, tudomásul vette, hogy annak egy írott példányát, holnap délben kapják kézhez a kormányval leendő közlés végett.

Az ellenzék béke-bizottsága e végből holnap délben újra összegyűlékezik a házban és aláírja a ma eladogatott jegyzéket, a melyet a disszidensek holnap délután fogják Széll Kálmán jelenlétében a kormányval közölni.

Az írott példányt Széll Kálmán kapja, a kormány pedig, úgy mint eddig, nyel verbal formájában fog az ellenzék álláspontja felől értesülni.

Az ellenzék válasza.

A mai béke-tanácskozáson eladogatott választ írt Horváthy Nándornak munkája. A tizenhat írott papírlapra terjedő operatúrának érdemleges tartalma ez:

Sem az eddigi tárgyalások folyamán, sem pedig a jelenlegi nyilatkozatnak megállapításánál nem tévesztette az ellenzék szem elől, hogy az ország legszükségesebb érdekeinek felkarolása és kielégítése mellett tekintettel legyen azon körülményre is, hogy az általa melében óhajtott meggyőzés létrejövételének esélye az ország érdekeinek is belevegyülhessenek, melyeknek célját nem a kölcsönös megnyugvason alapuló egységes kibontakozás, hanem a jelenlegi közállapotok további fenntartása képezi.

A legnagyobb mérséklettel fölállított kívánalmakat kizárólag a közérdek sugalta és tartozkodott oly ténnyel, mely e tekintetben kifogás alá eshetnék, vagy a mely a pártoknak akár önértéket, akár elvi tételeit érinthetné!

Kívánalmaink nincs egyetlen pontja sem, mely ezen tekintetekkel ellentélen állana és ha ezen kívánalmak között a Bánffy-kabinet lemondása is helyt foglal, annak értelmét és jelentőségét azon körülmény indokolja, hogy az ő pontikájának irányzatában és ennek gyakorlati alkalmazásában létesített ki azon rendszer, melynek megváltoztatásától az ellenzék a közélet bajainak eltávolítását várja és reméli.

Ezen utóbbi cél elérésé indította az ellenzék pártokat arra, hogy az Ausztriával fennálló közigazgatási ügyekben elfeledés nélkül és az ország törvény által biztosított csorbítatlan jogainak az alkotmány törvényben leendő fölülése és betartása mellett hozzájáruljon azon megállapodásokhoz, melyekre nézve az eddigiek szerint immár nehézségek nem fognának lenni azon este, ha az ellenzék kívánalmainak többi pontjai tekintetében a meggyőzés szintén létre jönne.

Az elabotum hangulata, hogy az ellenzék az egész vonalon tanubizonyosságát szolgáltatott annak, hogy a meggyőzés elé mindaddig semmi oly akadályt nem gördített, mely a tárgyalások megszakítására vagy meghúzására okot szolgáltatott volna.

A válasz sajnálja, hogy a kormány legutóbbi üzenetében nem ugyan szavakban, de részint világosan kifejezett, többféleképpen értelmezhető és semmi garanciát nem nyújtó tartalmában mindazon kívánalmakat visszautasítja, melyeket a közélet bajainak eltávolítása érdekében felsórolt az ellenzék.

Visszautasítja nevezetesen a kormány:

1. A kuriai bíróságra vonatkozó és a választási törvény némely részének módosításával kiegészített törvény feltétel megállapítását, sőt azt egyenesen a házszabályok rendelkezéseinek nagymértű megszorítását teszi függővé, dacára annak, hogy az ellenzék a házszabályok olytán revizióját, mely a szólásszabadság korlátozása nélkül, a sikeresebb tárgyalásokat előmozdítja, jólaján megajánlotta.

2. Visszautasítja továbbá a kormány az ellenzék első előterjesztésének III. alatti részében 2., 4., 5., 6. és 7. pontjai alatti felsorolt kívánalmakat.

3. Visszautasítja a 8. pont alatti kívánalmat is, dacára, hogy a mindennapi élet azt a kiáltó látványt nyújtja, hogy ép és egészséges egyének oly esetekben is nyugdíjat huznak, a mikor erre a nyugdíj-törvény elegendő támpontot nem nyújt.

4. Visszautasítja az ellenzék azon kívánalmát is, hogy a közélet bajainak orvoslására legalább egy kötelező kormány-nyilatkozat állapítsák meg, mely a jövőben követendő kormányzati és közigazgatási működésnek törvényisztelet és minden erőszakosságot kerülő írást nyújt biztosítja. Visszautasítja pedig akként, hogy amár a kormány készen nyilatkozik arra, hogy a szabadelvű pártban nyilatkozatot tegyen, amde ennek szövege az ellenzék pártokkal való megállapodás tárgyát nem képezze, sőt ezen szöveg az ellenzék pártokkal nem is közöltetnek.

A válasz behatóan kifejti, hogy miért kell az ellenzék pártoknak ehhez a kívánalomhoz ragaszkodniok. A meggyőzés természetével ellentétes és csak kegyelem vagy diktatura számba menne, ha valaki a másik féllel az egyezkedés tárgyra nézve megállapodást tárgyalásba nem kíván becsatolni. Lehetetlenül tarja az ellenzék, hogy a szabadelvű pártok elemei a többi pártokról másként vélekedhessenek, mint egyenjogú másik félről.

5. A kormány visszautasítja végül az ellenzék azon kívánalmát, hogy a garanciának tartott indemnity törvényjavaslat a jövő kormányval szavazassék meg, dacára annak, hogy az ellenzék a többi három javaslatnak, a mely jelenlegi kormány alatt leendő akadálytalan letárgyalásba — tekintve azt, hogy Széll Kálmán a korona kívánságára szintén részt vesz a tanácskozáson — belemegyodni hajlandóan nyilatkozott és hajlandó is lenni.

Ezen visszautasítás következtében az eddigi tárgyalások eredménye akként áll, hogy a jelenlegi kormány:

I. Biztosítani kívánja az ideiglenes és végleges összes kiegyezési javaslatokat, továbbá a többi három javaslatnak és végül a költségvetésnek is akadálytalan letárgyalását.

II. Követeli az indemnitynek, közigazgatási provizoriának, horvat pénzügyi egyezménynek meg a jelen kormányelnök alatti letárgyalását;

III. visszautasítja az ellenzék összes kívánalmait (a kuriai bíróságon kivételével) komoly és realis érvényesülést, végül

IV. az utóbbiak fejtében követeli a házszabályok nagymértű megszorítását.

Mind az behatálatlan idők huzadó tárgyalásokra szolgáltatna alkalmat, az ellenzék arról van meggyőződve, hogy tőle egyszerű kapitalizáció követeltek, továbbá, hogy a miniszterelnök az ő felszólított nyert felhatalmazás céljától és szellemétől eltérő eljárása nem a békés meggyőzés létesítése, hanem csakis azon törekvésnek megvalósítására vezelve, hogy a jelenlegi közállapotok fenntartassanak.

Ha tehát a tárgyalások megkezdése óta eltelt 22 nap eredménytelen maradt, ez nem az ellenzék pártokon mult.

A válasz hangulata, hogy csak egy újonnan kinevezendő kormányelnök, kinek egyénisége nem képviseli a törvénytelenségek és erőszak rendszernek folytatását, lehet abban a helyzetben, hogy az ellenzék pártokkal sikeres tárgyalásokat folytathasson és megállapodásokat létesíthessen. A dolog természeté szerint is csak az újonnan kinevezendő kormányelnök lehet hivatta és képesítve felelősséget vállalni a létesítendő egyezményért.

A miniszterelnök eddigi állásfoglalásából származott bizonyított helyzetben segítő, ajánlotta fel az ellenzék az indemnity kivételével a többi három törvényjavaslatnak akadálytalan letárgyalását, a mit azonban a miniszterelnök visszautasított.

Az ellenzék meg van győződve arról, hogy a miniszterelnök ezen állásfoglalásában rejlik az ok, hogy a tárgyalásokon ő felsége egyes kívánságára részt vevő Széll Kálmán jarkaratu intenciója sem juttatott azon helyzetbe, hogy a miniszterelnök hozzájárulása nélkül a kibontakozás lehető módjára reamutathasson.

A válasz befejező részében kimondja, hogy az ellenzék a törvényen kívüli állapot mielőbb megszüntetésé érdekében kívánalmával a legszűkebb térre szorított, mindent megtett, hogy ez az állapot mielőbb megszűnjön és mindezek dacára az ellenzék kívánalmait a kormány részéről visszautasítással találkoztak, a mi által nemcsak a megállapodásoknak, de a tárgyalásoknak lehetősége is megakasztott. Nem marad tehát más hátra: minthogy az ellenzék teljes esélye szabadsága igénybevételenek jelése mellett kijelente, hogy az eddigi előterjesztésben felajánlott alapokon kész most is — azonban minden halogatás kizárásával — meggyőzést létesíteni, és meg inkább egy újonnan kinevezendő kormányelnökkel tárgyalásokba becsatolni és sikeres megállapodásokat létesíteni.

A konferencia erősen hiszi, hogy az utóbbi uton mind a parlamenti rend, mind pedig a közélet nyugalmának helyreállása, mind végül a törvényen kívüli állapot megszüntése be fogja következni.

Félhivatalos jelentés.

Az ellenzék békebizottság mai tanácskozásáról félhivatalosan a következőket jelentik:

Az ellenzék pártok kiküldötteinek értekezlete a mai napon megállapította azon nyilatkozat-szerű előterjesztés szövegét, melyet a kormány utolsó üzenetére ad és melyet, a meggyőzést közvetítő tényezők közül — Szilágyi Dezsővel a mai napon közölt, holnap pedig a közvetítő faktoroknak írásba foglalva is rendelkezésre fog bocsátani. Ezen nyilatkozatot Horváthy Nándor szerkesztette és az értekezlet egyhangulag elfogadta. A nyilatkozat rezüméje konstataja, hogy a kormány üzenetében foglalt visszautasítások folytán a kormány a további tárgyalások folyamatát megakasztotta. Ezen körülményt a nyilatkozat behatóan megvilágítja és a kormány ezen eljárása felett sajnálatot fejezi ki; meggyőzést jelent ki egyebiránt ezuttal is a meggyőzésre, különösen hangulatosan, hogy a meggyőzés egy új kormányelnök kinevezése esetén mihamarabb létrejöhessen s ez uton mind a parlamenti tárgyalások rendje, mind a közélet nyugalma, mind végül a törvényen kívüli állapot megszüntése a leggyorsabban elérhető lehet.

Várakozás Budán.

Széll Kálmán meg elutazása előtt megállapodott abban a miniszterelnökkel a disszidensekkel, hogy ma délelőtt 11 órakor találkoznak a budavári miniszterelnöki palotában az ellenzék választásának tudomásulvétele végett.

Széll Kálmán ma délelőtt 11 órakor meg is jelent a miniszterelnökkel, a hova báró Tejérvény és Lukács miniszter is eljöltek, de a disszidensek semmi hírt sem hallattak magukról.

Kétser is keresték telefonon Szilágyi Dezsőt lakásán és a Házban is, de nem akadtak rá.

A zavar értesülésként szertint úgy állott elő, hogy Szilágyi Dezső azt hitte, hogy gróf Andrássy Gyula értesíti a kormányelnököt, míg gróf Andrássy ugyanebben a meggyőződésben volt Szilágyi felől és így egyikőik sem értesítette báró Bánffy-t arról, hogy az ellenzék választást holnap délután közzéteheti.

A hiábavaló várakozás után a miniszterelnök levélbeli megkeresést intézett a disszidensekhez, hogy jelöljék meg az új találkozás helyét és idejét.

Széll Kálmán.

Széll Kálmán ma reggel Ratótól, a hol magánügyeit intézte, visszaérkezett Budapestre és újra felvette a béke akciói fonalát.

Már a kora délelőtti órákban találkozása volt Horváthy Nándornal, azután pedig a miniszterelnöki palotába hajtatott, a hol hosszabb ideig tanácskozott a kormány tagjaival. Este hét óra felé megjelent Széll Kálmán a szabadelvű klubban, a hol az összes miniszterek is együtt voltak és még most is annak a hitének adott kifejezést, hogy létrejön a béke.

Széll, míg egyrészt kijelentette, hogy ő egy pillanatra sem gondolt arra, hogy magának a szabadelvű pártban pártot toborozzon, melynek támogatásával kormányelnökké lehessen, addig másrészt újra hangsúlyozta, hogy folytatni kell a tanácskozásokat, mert a szakítás még korántsem következett be.

Ez a békés beszéd azonban nem igen talált nagy viszhangra a szabadelvű pártban, a melynek nagyobb része a miniszterelnökhöz való függő viszonyából kioltogult Bánffy-t akarja, egyedül Bánffy-t s nem törődnek sem a parlamenttel, sem a békevel, sem az ország érdekeivel. Egyebekben pedig feleséggel érdeklődéssel várják a további fejleményeket és agítálnak Széll Kálmán mellett és Széll Kálmán ellen, mert ő körülötte forog néhány nap óta a Lloyd klubban minden rejtett célzás és minden nyílt kifakadás.

Az ellenzék.

Az ellenzék nagyobbik része csak holnap érkezik Budapestre, de az már ma kétségtelen, hogy a béke-bizottság eljárását helyeselni fogják. Igen valószínű, hogy szombaton lesz egyelőre az utolsó obstrukció és hétfőn újra megkezdődik a nyílt támadás.

Az ellenzék pártok hirdett konferenciáit holnap és holnapután okvetlen megtartják, az eddigi tanácskozásiok akitől és írásos bizonyosságát pedig vasárnap reggelre tessék közölni.

Tekintettel a nem közönséges fontosságú és terjedelmű tárgyalási anyagra, szinte bizonyos, hogy az ellenzék pártkonferenciáit legalább két napon át fognak tartani.

Budapest, február 2.

Nincs összeférhetlenség. A képviselőház összehívhatatlansági bizottsága ma délelőtt 11 órakor Árpáthy István elnöklése mellett tartott ülésében tárgyalás alá vette a Horn Ede által Mohay Sándorra és Rudnyánsky Bélára vonatkozó bejelentett összeférhetlenségi eseteket. A bizottság rövid tanácskozás után mindkét esetben konstataja, hogy az összeférhetlenség nem forog fenn.

Ezután kitűzte a bizottság a február 16-án délutáni 4 órakor tartandó legközelebbi ülésének napirendjére a Bakovszky István által a ház nyilvános ülésében felajánlott Gyula, Iránka Oszkár, Holló Lajos, Mesz-lény Lajos, Szilaha István és gróf Esterházy Mihály képviselőkre vonatkozólag tett összeférhetlenségi bejelentéseket, továbbá a Saghy Gyula által ugyancsak a ház nyílt ülésben önmagára nevezte tett összeférhetlenségi bejelentést. Ezzel az ülés véget ért.

Az új bolgár kormány.

Bulgáriában egész esőndben megbukott a Sztójlov-miniszterium, s mielőtt még Európa erről tudomást vehetett volna, már az új miniszterium névsorát is közölte a bolgár hivatalos lap. Sztójlov bukásának híre váratlanul jött, de nem lepett meg senkit. Annyszor huzták már meg fölőtte a bolgár lapok a lélekharangot, hogy halálára már rég el volt készülve a világ, de azért most még sem várta senki.

A bukott kormány négy év óta tartó életének utolsó hónapjait a pénzügyi rendezés munkája töltötte ki, s a kormány végnapjai német és osztrák bankokkal folytatott tárgyalásokban teltek el. A kormány az egész bolgár nép ellenzése dacára keresztülerszakolta a szobránnyal a keleti vasutakkal és külföldi bankesportokkal kötött szerződéseit, a fejedelem szentesítette azokat, s két hét múlva ennek az új rendelkezésnek már a hatását is érzte Bulgária abban, hogy a fejedelemség állami kezelésbe veszi át a kelet-ruméliai keleti vasutakat.

Csodálatos mindenesetre, hogy Sztójlov és kormányja legalább ezt a terminust nem várta be. Ha bármily üdvös is Bulgáriára Sztójlov bukása, távozása most nagy zavarokat idézhet elő. Mert hiába vannak meg a pénzügyi egyezmények a vasutra vonatkozólag, a vasut még török kézben van s a porta nem fog kimélni semmi fáradságot, hogy a kis fejedelemségnek minél több kellemetlenséget okozzon. Ha Sztójlov, a ki az államosítás tervét törvény erejére emelte, legalább a tényleges átvetélig megmaradt volna állásában, sok minden akadálytalan elejét tudta volna venni, így azonban még nagy meglepetések történhetnek.

A bukásnak sok mindenféle oka van s a miniszterium már évekkel ezelőtt halálos bajban szenvedett. A legutóbbi pénzügyi rendelkezésnek is volt benne része. Néhány nappal ezelőtt a fejedelem magához hívatta Todorovot, a volt pénzügyminisztert s heves szemrehányást tett neki azért a magatartásért, melyet a legutóbbi pénzügyi rendelkezésnél tanúsított. Todorov — a kit különben sok mindenféle panamával vádolnak — erre beadta a lemondását. Néhány nappal utóbb a fejedelem Benev belügyminiszternek nézett a kör-mére s ennek folyamánaképpen három kerületi főnököt szólított föl táviratilag, hogy azonnal adják be a lemondását. Ez a három lemondás az a sok négygyűléssel áll összefüggésben, melyeket az ország leg több városában a fentemlített vasutállamosítás ellen tartottak. A fejedelemnek ilyen beavatkozása miatt a belügyminiszter is beadta a lemondását. Ivanov hadügyminiszter iránt sem volt a fejedelem valami nagy bizalommal. Ivanov ugyanis harmincz tisztelet, a kiket nem szeretett, tartalékba akart helyezni. A tiszttákaré miatt zúgolódt, ez tudomására jutott a fejedelemnek, s megtagadta a hadügyminiszter rendelkezésének aláírását. A miniszterium keblében is nézeteltérések voltak. A két unionista miniszter, névleg Vaszov közköztaláltsági miniszter és Madzarov vasutügyi miniszter titkos ellen-sége volt Sztójlovnak, ez tudta azt, s nem egyszer akarta őket megbuktatni, de ez nem sikerült neki. Néhány hettel ezelőtt, éppen mikor a vasut-államosítás kérdése volt a szőnyegen, Velieskov kereskedelemügyi miniszter, az unionista párt vezére, kilépett a miniszteriumból, de Sztójlov ennek sem örülhetett teljes szívvel, mert a másik két unionista miniszter nem akart távozni. Sztójlov ekkor úgy akart rajtuk tudni, hogy a hátuk mögött tárgyalásokat folytatott a Czankovistákkal a két tárcza betöltésére vonatkozólag. Vaszov és Madzarov ennek neszt vette s nagy lármát esapott.

Igy kezdett szétzilálni a Sztójlov-kormány s maga Sztójlov ez látván, nem tehetett egyebet, mint, hogy beadta lemondását. De még abban az esetben is, ha nem adta volna be önként, távoznia kellett volna. Az a politika, melyet ő inagurált, s mely arra irányult, hogy minél mélyebben s minél oktalankabban sértsék meg a porta a felségjogaiban, végre is Ausztria-Magyarország közbejételesen folytán a fejedelemben is aggodalmakat keltett s maga a fejedelem volt az, a ki tiltakozó szavát felemelte Törökország provokálása ellen. A fejedelemnek ez a közbejételesen már a legutóbbi vasut-államosítási tárgyalásoknál is meglátszott. Ugy látszik ez keserítette el Sztójlovot s a fejedelem egyszerűen elbocsátotta volna akkor is, ha a miniszterium nem bukik meg a nélkül is.

Hogy körülömben a fejedelem mennyire elítélte Sztójlov törökellenes politikáját, az kitűnik abból is, hogy mindjárt Grekovot, a Sztambulov-kormány egykori külügyminiszterét bizta meg kormányalakítással s neki lesz feladata ismét helyreállítani a jó viszonyt Bulgáriával. Grekov művelt ember, nem exponált pártember, hajlandó kompromisszumokra, de a mellet óvatos. A legsúlyosabb vád, a mit ellene fel tudnak hozni, az, hogy nem erős kezű kormányfő. Grekov bírja az összes politikai pártok bizalmát s ezt ő ki is akarta használni oly módon, hogy koalíciós miniszterium alakítását ajánlotta a fejedelemnek. Mielőtt miniszteri listát ajánlott volna a fejedelemnek, tanácskozássra hívta egybe az ellenzék pártok vezéreit, és pedig Radoszlavovot, Karavelovot, Nacevicsot és a czankovista Daneyt, s kik Karavelov indítványára kijelentették, hogy addig nem bocsátokoznak semmiféle tárgyalásba

